

[Arne Melchior]

»gentagne gange«, idet jeg erklærede mig tilfreds med at høre to eksempler – måske endda ét. Ministeren var så fiks i sit svar nu for lidt siden at sige, at hun med glæde havde konstateret, at CD ikke vil stille krav om, at den enkelte udsendelse er alsidig.

Jeg må derfor tillade mig at konstatere, at ministeren direkte adspurgte ikke har været i stand til eller ikke har ønsket at dokumentere den påstand, hun havde i sin forberedte tale til dette folketing som svar på forespørgslen. Jeg kan dermed konstatere, at vi, hvis vi ikke får andet at vide endnu i dag, må have det godkendt, at CD ikke nogen sinde har stillet sådanne krav.

Men jeg er klar over, at fru Janne Normann ikke vil anerkende, at jeg har lov til at opfatte det på min måde. For fru Janne Normann frakendte mig både evnen til at høre og forstå. Nu er det jo sådan, at enhver fugl synger med sit næb og lytter med sit høreapparat, så jeg har altså også lov til at udlægge det, fru Janne Normann siger, såvel som det omvendte er tilfældet, uden at jeg frakender hende evnen til at høre eller forstå.

Men jeg skal så én gang til dokumentere alt det, vi hørte om kig over skulderen, forhåndscensur og den slags ting. Fru Janne Normann sagde sidste gang, hun var oppe, lige umiddelbart før frokostpausen, at det, hun havde ment, var, at man indgød nogen frygt for censur. Altså har der ikke fundet nogen kiggen over skuldrene sted, som vi også har bedt om dokumentation for, og der har ikke været nogen forhåndscensur – altså ikke nogen censur, for al censur er jo forhånds. Dermed tillader jeg mig altså også efter min ringe evne, sådan som det altså er faset ind på min modtager, at det ikke er anderledes, end at fru Janne Normann dermed har sagt, at det ikke er censur eller kiggen over skuldrene, CD nogen sinde har lagt op til, ønsket eller udøvet.

Så skal jeg tage tråden op fra hr. Poulsgaards indlæg også i formiddagens debat, hvor han nævnte den sag, der foregår i Nordjyllands Radio i øjeblikket, hvor radioen har indbudt lyttere til at indsende historier, der kunne genere nogle mennesker. Jeg skal ikke tage stilling til sagen. Jeg er sådan set enig med hr. Poulsgaard, men det kommer bare ikke sagen ved her, i, at det er en skør idé, som aldrig burde have set dagens lys eller være nået ud i æteren.

Imidlertid er det ikke denne sag, vi skal diskutere, men vi skal diskutere, hvordan man tager stilling til radioudsendelser, der er forekommet, og det gør dagbladet Aktuelt i dag. Nu er den tidligere chefredaktør, den nuværende socialminister, til stede. Han har selvfølgelig ikke ansvaret for den artikel, men det er vel noget af det nærmeste, vi kan komme en regeringspresse. Hvad ser vi netop i dagbladet Aktuelt af denne dato? En ledende artikel, der hedder »Radio-svineri« til overskrift, og som slutter med ordene: »Og hvem stopper den Nordjyllands Radio, der kaster sig ud i den værste sladrejournalistik, der kan tænkes?«

Jeg forventer, at både kulturministeren, hr. Søren Hansen og fru Janne Normann tager afstand fra denne kiggen over skulderen, forhåndscensur, opfordring til selvcensur etc. som det, vi har læst i dagens udgave af Aktuelt.

Formanden:

Jeg vil gerne sige, at jeg ikke ønsker udtrykket »faset ind« gentaget.

Janne Normann (RV):

Jeg må bedrøve hr. Arne Melchior med, at jeg ikke har hørt Radio Nordjylland og derfor ikke ved, hvad der tales om, så den kommentar, hr. Arne Melchior efterlyser, kan jeg desværre ikke komme med. Man skal ikke kommentere ting, man ikke har forstand på. Taletiden i dette ting ville blive noget kortere, hvis alle holdt sig det efterretteligt.

Så vil jeg gerne sige til hr. Bertel Haarder, som nævnte eksempler på meningsdannende journalistik, at jeg også nogle gange har studset over det. For nogle år siden hørte man en gang imellem i nyhedsudsendelserne en interviewer sige: Nu sagde De så ganske rigtigt, Hr. Hartling, men det var ikke den slags eksempler, hr. Bertel Haarder dadlede radioen for at bringe.

Der er skævere i en hvilken som helst programproduktion, som er fri. Det er der i øvrigt også i en bunden, fængslet, hæmmet programproduktion. Der er skævere, og det er prisen for at have en fri programproduktion, at der måske er flere skævere. Jeg mener, at det er prisen værd. Det er værd at betale, at der sker en fejltagelse en gang imellem, for at have den frihed bag programproduktio-